

Ο Γιάννης Μπαλάσης είναι υποψήφιος Βουλευτής στην Β΄ Αθήνας με την ANTAΡΣYA - MAPΣ. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Πετρούπολη. Σπούδασε στο τμήμα Μαθηματικών του ΕΚΠΑ και σήμερα εργάζεται ως μαθηματικός στην ιδιωτική εκπαίδευση. Είναι μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου της νΚΑ και της ΚΣΕ της ANTAΡΣYA.

Μίλησε στο 3pointmagazine.gr για τους στόχους και τις θέσεις της ANTAΡΣYA αλλά και για τη μη συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Πετρούπολη. Σπούδασε στο τμήμα Μαθηματικών του ΕΚΠΑ και σήμερα εργάζεται ως μαθηματικός στην ιδιωτική εκπαίδευση. Είναι μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου της νΚΑ και της ΚΣΕ της ANTAΡΣYA.

Ποιός είναι ο στόχος της ANT.AP.CY.A στις επικείμενες εκλογές; Θεωρείται εφικτή για σας η είσοδος στο κοινοβούλιο;

Η ANTAΡΣYA αποτελεί ένα πρωτότυπο εγχείρημα των δυνάμεων της ανατρεπτικής αριστεράς, με διακριτή συμμετοχή σε κάθε μικρή και μεγάλη πολιτική διεργασία, γεγονός που την έχει κατοχυρώσει στις συνειδήσεις χιλιάδων ανθρώπων ως ένα υπαρκτό, μαχητικό πολιτικό ρεύμα στην κοινωνία. Στις επερχόμενες μάλιστα εκλογές, η ANTAΡΣYA «κατεβαίνει» ενισχυμένη καθώς συνεργάζεται με τις δυνάμεις της Μετωπικής Αριστερής Συμπόρευσης (MAPΣ) και με άλλα ρεύματα κι αγωνιστές της ανατρεπτικής αριστεράς συγκροτώντας την εκλογική συνεργασία ANTAΡΣYA - MAPΣ. Στόχος λοιπόν του εκλογικού εγχειρήματος είναι να φτάσει όσο πιο πλατιά γίνεται το μήνυμα της ανατροπής, να εκφραστεί και στις κάλπες η πιο αποφασιστική τιμωρία των κομμάτων που μας οδήγησαν σε αυτή την βαρβαρότητα, να ενισχυθεί και εκλογικά η φωνή της ασυμβίβαστης αριστεράς, με το βλέμμα στις μεγάλες μάχες της επομένης των εκλογών. Αυτή την μάχη δίνουμε, κόντρα στον αποκλεισμό μας από τα κυρίαρχα ΜΜΕ και τον αντιδημοκρατικό εκλογικό νόμο, χωρίς τα όρια του οποίου η ANTAΡΣYA θα ήταν ήδη στην Βουλή.

Η μικρή σε χρονική διάρκεια προεκλογική περίοδος εντείνει την πόλωση ανάμεσα σε Νέα Δημοκρατία και ΣΥ.ΡΙΖ.Α; Ευνοείται η ANT.AP.CY.A από τη συντομία της;

Είναι φανερό πως το πολιτικό προσωπικό που χειρίστηκε την διακυβέρνηση της χώρας τα τελευταία χρόνια και την οδήγησε στα πρόθυρα της κοινωνικής καταστροφής, καταρρέει σαν χάρτινος πύργος. Για την διάσωσή του, καταφεύγουν στην διαστρέβλωση, τα ψέματα

και την ακροδεξιά ρητορική. Βρισκόμαστε εν μέσω μιας γιγαντιαίας επιχείρησης τρομοκράτησης του λαού που στοχεύει πρώτα και κύρια να υπαρπάξει την λαϊκή ψήφο ώστε να διασωθεί το συντριβόμενο κυρίαρχο πολιτικό σύστημα. Στοχεύουν όμως και στην επόμενη μέρα, στο τσάκισμα και την περιθωριοποίηση των πιο ριζοσπαστικών και ανατρεπτικών τάσεων, στην δυνατότητα του λαού να δει την ζωή του έξω από το κυρίαρχο πλαίσιο. Αυτήν την δυνατότητα θέλει να ενισχύσει η εκλογική παρέμβαση της συνεργασίας ANΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ και δεν κάμπτεται από τις ποικίλες επιθέσεις που δέχεται.

Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α επιμένει να καλεί σε συνεργασία ή «ανοχή» όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς. Η ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α έχει χαρακτηρίσει αυτή την πρόσκληση ως «προσχηματική». Δεν υπάρχουν επιμέρους ζητήματα στα οποία θα μπορούσατε να συμπορευτείτε;

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι προσχηματική καθώς δεν μπορεί, βάσει της κοινής πολιτικής λογικής και των κατατεθειμένων προγραμμάτων, να απευθύνεται ταυτόχρονα στους ΑΝ.ΕΛ. και την ΔΗΜΑΡ, αλλά και στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΚΚΕ. Ας δούμε όμως και την ουσία. Γνώμη μας είναι πως, ειδικά στις παρούσες συνθήκες της εντεινόμενης καπιταλιστικής κρίσης, απαραίτητος όρος για την άσκηση έστω και μιας στοιχειώδους φιλολαϊκής πολιτικής είναι η ρήξη με βασικές σταθερές του κυρίαρχου συστήματος όπως είναι η αποπληρωμή του χρέους, ο ευρωμηχανισμός αναγκαστικής λιτότητας και συνολικά η Ευρωπαϊκή Ένωση και η καπιταλιστική κερδοφορία. Το πρόγραμμα που εξαγγέλει πως θα εφαρμόσει ο ΣΥΡΙΖΑ κινείται σε άλλη κατεύθυνση. Αποδέχεται τα ασφυκτικά πλαίσια του κυρίαρχου πλαισίου, θα «διαπραγματευτεί» όπως λέει εντός αυτού και επι της ουσίας αρνείται οποιαδήποτε διαδικασία ρήξης και ριζικής ανατροπής της κυρίαρχης κατάστασης. Επομένως θα ήταν ανακόλουθο με την μέχρι τώρα πορεία και πρακτική μας να συναινέσουμε σε μια τέτοια πολιτική, που αργά ή γρήγορα θα φέρει τον λαό απροετοίμαστο ενώπιον τρομακτικών αδιεξόδων. Απαιτείται λοιπόν γραμμή μάχης και απόκρουσης των εκβιαστικών διλλημάτων που θα τεθούν το αμέσως επόμενο διάστημα, για να ανοίξει ένας άλλος δρόμος και να μην ανακυκλωθεί η βαρβαρότητα. Σε κάθε περίπτωση, κι επειδή η ζωή θα συνεχιστεί και μετά τις 25 Γενάρη, η δική μας στάση θα είναι στάση αριστερής και εργατικής αντιπολίτευσης αρχών, μαχητική στάση αγώνα για να επιβληθεί το δίκιο των εργαζόμενων.

Πόσο πιθανό θεωρείτε το ενδεχόμενο να βρεθεί η Ελλάδα εκτός ευρώ και Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς τη θέληση της;

Στα πλαίσια της τρομοκράτησης του λαού, έχουν επιστρέψει τα σενάρια περί αναγκαστικής εξόδου της Ελλάδας από την ευρωζώνη, το λεγόμενο Grexit, ακολουθούμενα από κάθε λογής

τερατολογίες, λες και δεν υπήρξε ο ανθρώπινος πολιτισμός πριν το ευρώ. Η αλήθεια όμως είναι αρκετά διαφορετική. Αρχικά να σημειώσουμε πως η ευρωζώνη όχι απλά δεν απεργάζεται σενάρια εξόδου μιας χώρας, αλλά βρίσκεται σε διαρκή διαδικασία διεύρυνσης επιχειρώντας να διευρύνει την σφαίρα επιρροής της. Επίσης, η πρόσφατη εμπειρία αποδεικνύει πως οι κυρίαρχες τάξεις επιζητούν πάση θυσία την σταθεροποίηση της ευρωζώνης με ότι κι αν αυτό σημαίνει για τους λαούς της Ευρώπης. Αυτό όμως που τελικά τρέμουν, είναι ένα ρωμαλέο και οργανωμένο λαϊκό κίνημα που θα απορρίψει τους εκβιασμούς, θα «σηκώσει το γάντι» της σύγκρουσης και συντεταγμένα θα ανοίξει έναν άλλο δρόμο χωρίς χρέος, μνημόνια, ευρώ και αγορές.

Με ποιούς όρους θα συμβεί αυτό, αν εφαρμοστεί το πρόγραμμα σας; Είναι έτοιμη η Ελλάδα να αποδεσμευτεί του χρέους της και να αποχωρήσει από το ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Το πρόγραμμα που καταθέτει στην δημόσια συζήτηση η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το εκλογικό εγχείρημα της πολιτικής συνεργασίας έχει πολεμηθεί, είτε από τις δυνάμεις του κεφαλαίου είτε με διαφορετικό τρόπο από την αριστερά του συμβιβασμού, ως ουτοπικό και ανεφάρμοστο. Η αλήθεια όμως είναι πως αποτελεί μονόδρομο για την διέξοδο από την κρίση προς όφελος του λαού και των συμφερόντων. Για την εφαρμογή του, βασική προϋπόθεση αποτελεί η ρήξη και η έξοδος της χώρας από το ευρώ και την ΕΕ ως πρώτο βήμα για τον έλεγχο της χώρας από τον κυρίαρχο λαό. Αυτό συνοδεύεται όμως κι από μια δέσμη μέτρων, σε ευθεία σύγκρουση και ρήξη με το κεφάλαιο και την εξουσία του, όπως η παύση πληρωμών και η διαγραφή του ληστρικού και χιλιοπληρωμένου χρέους ώστε να σπάσει ο φαύλος κύκλος του δανεισμού για την αποπληρωμή τοκογλυφικών χρεολύσιων, η εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος, που ο λαός το έχει χιλιοπληρώσει με τον πακτωλό των δις που έχουν «πέσει» για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, αλλά και όλων των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας, η φορολόγηση του μεγάλου κεφαλαίου. Θεωρούμε πως τα παραπάνω είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για να υπάρξει ουσιαστική και ριζική βελτίωση της θέσης των εργαζόμενων. Καθοριστικός παράγοντας για την εφαρμογή ενός τέτοιου ανατρεπτικού προγράμματος δεν είναι άλλος από την ύπαρξη ενός αναγεννημένου μαζικού κινήματος για να επιβάλλει το δίκιο του ο κόσμος της εργασίας. Για να υπάρξουν δηλαδή αυξήσεις σε μισθούς - συντάξεις, να καταπολεμηθεί η ανεργία, να έχουν όλοι πρόσβαση σε δωρεάν παιδεία, υγεία, ασφάλιση, για να μην φεύγει η νέα γενιά κατά εκατοντάδες στο νέο κύμα μετανάστευσης. Η χώρα, ακόμη και εν μέσω του παροξυσμού της καπιταλιστικής κρίσης, μπορεί να έχει σύμφωνα με μετρήσεις του ΟΟΣΑ ετήσιο κατά κεφαλήν εισόδημα γύρω στα 18 χιλιάδες ευρώ! Υπάρχει δηλαδή η δυνατότητα να ζήσουμε με αξιοπρέπεια αρκεί να συγκρουστούμε με τους νόμους της αγοράς και το κυρίαρχο πλαίσιο αξιών.

Υπάρχει δυνατότητα να αλλάξει η Ευρώπη, ανάλογα με τους συσχετισμούς των δυνάμεων;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση από την ίδρυσή της αποτέλεσε ένα στρατηγείο - διευθυντήριο των κυρίαρχων τάξεων της Ευρώπης για την ενορχήστρωση της επίθεσης απέναντι στα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα. Μην ξεχνάμε την ενεργό συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε πολεμικά επεισόδια ανά τον πλανήτη. Ακόμη, οι ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί, ο ευρωμηχανισμός αναγκαστικής λιτότητας, η διάλυση και η παραχώρηση κάθε δομής κοινωνικής πρόνοιας στην ιδιωτική πρωτοβουλία, η αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων υπήρξαν «ευρωπαϊκές» οδηγίες, με την ενεργή συμμετοχή ασφαλώς και της εγχώριας άρχουσας τάξης, στα πλαίσια ενός εντεινόμενου διαγκωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης ώστε να εξελιχθεί σε ανταγωνιστικότερη οικονομία σε σχέση με τις ΗΠΑ ή τις αναπτυσσόμενες χώρες όπως η Κίνα. Από την άλλη, η οικονομική και νομισματική ενοποίηση όξυνε στο έπακρο την ανισόμετρη ανάπτυξη στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αποτέλεσμα τα διογκούμενα χρέη των χωρών του Νότου και πολλά άλλα. Από τα παραπάνω, κι όχι από κάποια ιδεοληψία, πηγάζει και η αντίληψή μας πως η Ε.Ε. δεν μεταρρυθμίζεται και δεν αλλάζει παρά μόνο διαλύεται και ανατρέπεται. Κι αυτό, όχι από την σκοπιά ενός εθνικού απομονωτισμού ή μιας αυτόκεντρης ανάπτυξης αλλά στα πλαίσια και την προοπτική συγκρότησης μιας νέας διεθνοποίησης των λαών, με βάση την ισότητα, τον δίκαιο καταμερισμό και την αλληλεγγύη.